
Prashamamritam

प्रशमामृतम्

Document Information

Text title : Prashamamritam

File name : prashamAmRRitam.itx

Category : misc

Location : doc_z_misc_general

Author : Krishnananda Saraswati

Proofread by : Rajesh Thyagarajan

Description/comments : Minor works of Shri Krishnananda Saraswati

Latest update : November 6, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 6, 2025

sanskritdocuments.org

Prashamamritam

प्रशमामृतम्

वेधा ङरिश्रिति ङर षति वाणी कमलावयेति दुर्गेति ।
यस्य विभूतय अेतास्तं शिवमणिलोपशमपदं वन्दे ॥ १ ॥

वन्दे वायां देवीं वन्दिजनानन्दकन्दलीकन्दम् ।
प्रतिभिम्बितमिव दर्पणभिम्बे यस्यामिदं जगद्भाति ॥ २ ॥

यद्विज्ञानालोकेन व्यवहितविप्रकृष्टसूक्ष्माणि ।
भास्वन्तस्ते सन्तः स्थेयाः सर्वत्र संशये सेव्याः ॥ ३ ॥

मूकस्वमप्रायं परितः भयोतवत्तमोग्रस्तम् ।
स्फुरितास्फुरितस्वपदं ज्ञानं येषां कृतोऽञ्जलिस्तेषाम् ॥ ४ ॥

अकलेशकोशसङ्ग्रहमनुपगतप्रकृतिरञ्जनकलेशम् ।
अपरिचितदण्डयोगं वैराग्यं किमपि जयति साम्राज्यम् ॥ ५ ॥

भूयाद्विदमिति रागो मा भूद्विदमित्ययं पुनर्द्वेषः ।
उभयपदात्ययभावं वैराग्यं जयति सुजनसौभाग्यम् ॥ ६ ॥

उपरतिरौदासीन्यं प्रशमो विज्ञानसम्प्रसादश्च ।
वैराग्यमनाभोगः परमसुभञ्चेति मुक्तिपर्यायाः ॥ ७ ॥

सो नवमो नवमरसः शान्तस्वानन्दथुस्फुरत्तात्मा ।
अस्य तु शङ्काराधो भेदो विविधोपधानवशात् ॥ ८ ॥

शमरसमभिविज्ञातुं ज्ञापयितुं यापसन्नगल्भन्ते ।
विषयाशावशमन्तःकराणं न नियन्तुमीशते केऽपि ॥ ९ ॥

कामः स्मृडा य रागो गर्वस्तृष्णा य लौन्यमुत्कण्ठा ।
आशा रतिश्च तापः पर्याया निरयदुःखभेदस्य ॥ १० ॥

सदसद्भ्रान्तिर्मूलं लिप्सोपद्मो जरा य कार्पाण्यम् ।
दैन्यायासः प्रसवः तृष्णाविषवीरुधः क्लं दुःखम् ॥ ११ ॥

अमृतं मृत्युरिति द्वयमिदमिह न ममेति यन्ममेत्यपि य ।
 न ममेत्यमृतं प्रशमो ममेति तृषणापरिग्रहो मृत्युः ॥ १२ ॥
 अममत्वसुभोपाये तृषणामयशान्तिपरमसुभे ।
 आयस्यन्विषयसुभे गिरिकाग्रहणे गिरिं भनति ॥ १३ ॥
 सुभमन्विच्छन् विषये तृषणां बध्नाति यो भूढः ।
 सन्धुक्षति सविधे सः ज्वलन्तमग्निमुषणालुः ॥ १४ ॥
 किंयदपि वसु य क्षेत्रं पुनरपि किंयदपि य किंयदपि य ।
 इत्यभिलं ब्रह्माण्डं किंयन्ती केन तृष्यतां तुषणा ॥ १५ ॥
 तृषणाकालरज्ज्या आधूना या नः सृककोणस्थ ।
 पर्याप्तं जगदभिलं तर्पयितुं तां प्रभूयते केन ॥ १६ ॥
 द्वीरपि जिह्रेति परं धैर्यं कार्यं विवशमुपयाति ।
 स्वातन्त्र्यमस्वतन्त्रं भवति तु तृषणापरिग्रहो यस्य ॥ १७ ॥
 तुल्येऽपि यानुबन्धे मलयति विषयं कदापि लघयति वा ।
 स्वच्छन्दस्तृषणाया लघयत्येवाश्रमं मडान्तमपि ॥ १८ ॥
 तृषणामोहितयेताः प्रणमति कृपाण्य धनिमिव पश्यन् ।
 धूर्णाति स तथा शून्येऽनवलम्बेवात्ययेव पिञ्चलवः ॥ १९ ॥
 वनमयते भनति मर्डी गिरिमधिरोहत्यपां निधिं विशति ।
 परिचरति पापजातिं किमिव न तृषणातुरः कुरुते ॥ २० ॥
 प्रणमति कमपि प्रलपति किमपि प्रकृतं वयोऽथवाऽत्रकृतम् ।
 शिव शिव बहु विडियते तृषणाविषमज्वरातुरो मनुजः ॥ २१ ॥
 अस्पृश्यमपि पदेन स्पृशति पदे गाढनमितसकलाङ्गः ।
 दर्शयति दीनभावं ग्रस्तस्तृषणापिशाचिका ॥ २२ ॥
 व्यालायस्त्रितेऽपि वने छिततृषणायारी मृगोऽपि वरम् ।
 तं तु धिगनुधनिनं यः स्वोदरभरणाय सडति सन्तापम् ॥ २३ ॥
 षष्पद्गालं गडनं धोरं वाराशिमाशया विशतः ।
 कष्टमिदं तु यदग्रे तिष्ठति कृपाणो दुरीशस्य ॥ २४ ॥
 श्वथमिव सिचयं ग्रथयन् अङ्गे लग्नमिव किमपि सम्मार्जन् ।
 अनभिमतमेव धनिनो विडियते उन्त तृषणया कान्तः ॥ २५ ॥

देव स्वामिन्नार्थं प्रसीद नाथेति नेश्वरं न गुरुम् ।
 शिव शिव जठरबुभूषा कैषा कापुरुषमाह किं धनिकम् ॥ २६ ॥
 पश्यत्यन्यं धनिके कथयति यान्येन धनमदस्मलितम् ।
 पश्य बलं तृषणायाः स्वयमयमनुमोदते कस्मात् ॥ २७ ॥
 भङ्ग्याटुरटन्धनको धनिकेनाकर्षितावधीराणया ।
 पश्य क्लं तृषणाया वडीणो दीनश्च भर्त्स्यते सकलैः ॥ २८ ॥
 अवनतिमधिकामञ्जलिमश्चथबन्धं समस्तरेद विवृतिम् ।
 दुर्धनिके दैन्योक्तस्तृषणैका शिक्षयत्युपाध्याया ॥ २९ ॥
 तिर्यक्प्रेक्षिणि पुरुषे भयतरलाक्षः स्वदैन्यविनिवेदी ।
 कृच्छ्रं श्रुवति कृपणो धिक्कष्टं तृषणिका विडम्बयति ॥ ३० ॥
 नाट्यानुराञ्जनाय नापि मलेशानसम्प्रसादाय ।
 न पृथञ्जनकुतुकाय य नानाभिनयैश्च नटति किं कृपणः ॥ ३१ ॥
 कृपणोऽभिनयति करुणं दीनवयः प्राणतिदृष्टियापल्यैः ।
 पुष्यति रौद्रं धनिको बीभत्सं प्रेक्षकस्तु ङास्यमपि ॥ ३२ ॥
 अन्वयमुन्नतमभिजनमभिलकलाकौशलश्च सार्वज्ञ्यम् ।
 तृषणैका नृपतिसमे प्रहसननटनाङ्गारयति ॥ ३३ ॥
 उपसर्पत्यपसर्पति वक्तुमिव प्रस्तुवंश्च विव्यदिव ।
 उत्तिष्ठत्युपविशति च तृषणाविवशः कियन्पे नटति ॥ ३४ ॥
 न स्वस्य य न स्वानां शाम्यति तृषणाज्वरोत्कलिका ।
 किं सेवन्ते कृपणा भूपतिरिति सञ्चरत्प्रेतम् ॥ ३५ ॥
 आस्तामर्षिजनोऽयं स्वीयजने वा कियत्कटोपकृतम् ।
 नृपतिं निडीनवृत्त्या सेवन्ते ङन्त तृषणयैव लताः ॥ ३६ ॥
 नरपतिरावोकिष्ट स्मयते स्म प्रत्यवेक्ष्य मामध ।
 एति तृषणाविवशमतिर्निस्त्रपमनुभाषते सदसि ॥ ३७ ॥
 किमतः कुम्भीपाके यद्वि वदनं दृश्यते दुरीशस्य ।
 आत्मभरिममुमपि श्रयते तृषणाऽऽतुरन्तु धिग्घिक्रतम् ॥ ३८ ॥
 नरपत्यन्तरवेद्यैः दत्तायुर्वाङ्मयेष्टिकामपि यत् ।

कृपणो नाथति नृपतेर्निवेद्येतीह किञ्चितो वीथेः ॥ ३८ ॥

धनपतिहृतकस्य पुरः श्रज्जालिललितं शिरं यरन्नन्तः ।
सर्वस्येष्टे ष्टव ब्रह्मिस्तृष्णानिहृतोऽपिले करोतु स किम् ॥ ४० ॥

यद्गजानं वशयति यत्परिजनमस्य सान्त्वयति ।
यद् पत्रपते यान्तर्भावी लाभस्स कस्य समः ॥ ४१ ॥

कति कति परछितरछिताः कुक्षिम्भरयो न धनिगृहश्रानः ।
उपतानपि भत कृपणास्ते याद्व्यं तेषु सन्ति किं भ्रूमः ॥ ४२ ॥

राजा स तव मम त्वं त्वदधीना वयमिडेति नृपयेटम् ।
अनुनाथति कृपणं यत् किञ्चिद्विहिल लभ्येत किन्न जनीमः ॥ ४३ ॥

ब्रह्माण्डं कियदेतत् कियती यास्मिन्वसुन्धरा सकला ।
तत्रासङ्ग्या भूपाः कृपणास्ते किन्नु ददतु कृपणाय ॥ ४४ ॥

कणामपि ददतमुदारं कृपणं तद्दानतो मनुते ।
कृपणोऽयं किमसाविति तूलयति तृष्णा मिथः पश्य ॥ ४५ ॥

आश्रुवन्नतिसृष्टं कियदपि ददतं मितम्पयं भ्रूते ।
यर्वन्नृषमिक्षोः कृपणं निष्ठीविनं क्षिपन्निव सः ॥ ४६ ॥

सम्पदमुष्य समग्रा गडनमधूढुम्भरो भृशं क्वलितः ।
कियतामप्याश्रुवो निह्लुमडे नान्तरस्य यद्वि शङ्काः ॥ ४७ ॥

सम्पदमुष्य समग्रा किम्पाकः कानने भृशं क्वलितः ।
कियतामप्याश्रुवो नखि नखि शोभैव पश्यतां दूरे ॥ ४८ ॥

अनलम्बुद्धिस्तृष्णा तत्कार्पाण्यं तदेव दारिद्र्यम् ।
आलोकेशस्तम्भं तुल्यमिदं तत्र कस्य का सम्पत् ॥ ४९ ॥

अश्विरे सुरतरुवाटे गोष्ठे सुरभिप्रजो गुडारामे ।
शिन्तामणिरवनिगिरयः किमलम्भतिरस्ति सत्यमीरयत ॥ ५० ॥

परतृष्णासमवायात् षष्ठीविषयोपरोधतः क्रोधः ।
उद्यमभङ्गादाधिर्द्वै लविधिनेव कन्दलति तृष्णा ॥ ५१ ॥

वल्गति तृष्णाविषये यस्या भावं ममत्वमुत्कुरुते ।
पश्य तयोः कार्कश्यं यद्यमसन्नेव संरुजति ॥ ५२ ॥

गर्धयति वर्धमाना गुणामिव विषयेषु पुष्पती तृषणा ।
 ते पुनरनया मृष्टा दृष्टा दृष्टिविषयविषयधरायन्ते ॥ ५३ ॥
 नृपयोरारिदरर्थे रोगवियोगादितो भोगे ।
 मृत्युञ्जवरारिदरे लक्ष्मि श्रुति भयमयी तृषणा ॥ ५४ ॥
 प्राणपरित्राणाय प्रायः प्राण्यर्थतृषणया छियते ।
 पश्य विपर्ययमभुया रञ्जितदुदयो रणाङ्गणं विशति ॥ ५५ ॥
 यद्वि तृषणामुद्रणयेत् यद्वि वाडमर्षं भयं विषादं वा
 मा भूत्पदमैन्द्रं वा वैधं वा वैरिणामपि य ॥ ५६ ॥
 विषयाधिगमे भङ्गो निर्वेदो विषय दोष सम्भोधः ।
 लब्धव्यान्तरविरुधः प्रायस्तृषणाधिशमसुभोपायः ॥ ५७ ॥
 प्रकृतिरियं तृषणायाः लाभे लाभे विवर्धते वियतः ।
 भङ्गोद्यमभूयिष्ठा क्षीयत लीले वशमसुभं सूते ॥ ५८ ॥
 क्रियदपि लब्धं लब्धं तृषणोपेक्षा तु लब्धलब्धय्ये ।
 आद्योद्भेगवडान्या शान्तरसप्राणवडनाडी ॥ ५९ ॥
 तृषणा यद्वि किं निरये दवदाडमयं यथैव जगदभिलम् ।
 शान्तिर्यद्वि किन्वमृते यथैव चन्द्रातपायते विश्वम् ॥ ६० ॥
 अन्तःकरणे शान्ते कान्तं जगद्विन्दुशीकरैकान्तम् ।
 तृषणाविषानलोष्मे सकलं कालानलोष्मलं भीष्मम् ॥ ६१ ॥
 अर्थानथवा कामान् आशास्ते तृषणया यस्मात् ।
 यदुपकममस्यामी स अथ धर्मः स्वयं सेव्यः ॥ ६२ ॥
 अर्थेऽथवापि कामे यामनुबध्नन् सदा तपति ।
 तदुपशमे तां तृषणां बद्ध्वा सद्यः सुप्ती भवति ॥ ६३ ॥
 पुष्पात्यनर्थजालं तृषणैका सत्यमन्यदास्थाभूः ।
 शमविषया पुनरेषा कतकरजोन्त्यायमनुसरते ॥ ६४ ॥
 न धनेन केतव्या नापि य गिरिगह्वरे वियेतव्या ।
 निर्विण्णे करणगणे जोषं या सा दशा शान्तिः ॥ ६५ ॥
 न शरीरस्यायासो न य कापि ग्लानिशिन्द्रियगणस्य ।
 न य दुदयस्य विषादः शमसुभसम्पत्तिः सुकरतां पश्य ॥ ६६ ॥

तच्छास्त्रं स विवेकः सा विधा सा क्रिया विनावधा ।
 दर्शयति निर्विमर्शं शान्तरसस्रोतसो यद्वि प्रसरम् ॥ ६७ ॥
 स विवेको नविवेको येन छि विषयेषु सदसदादिमयः ।
 छदमद छति विवेकः कृमिकीटादिरपि प्रकटः ॥ ६८ ॥
 आशावैवश्यमलं शमयितुमनलं प्रयस्यतो यस्यः ।
 तस्य य योगाभ्यासः केवलबुसराशियर्विषायासः ॥ ६९ ॥
 आशा परमायासः स्वाम्यं वैषम्यमन्तरङ्गस्य ।
 भोगश्च रोगयोगः शान्तरसप्रवण्येतसो भाति ॥ ७० ॥
 गाढनिमग्नो विषये दुःखैरपि यो वरं सुप्ती मूढः ।
 उष्ट्रं छव लगुडघातैः शान्तो न त्वक्षिपात्रमिव षेदी ॥ ७१ ॥
 अनुसृष्ट्यति नोपेतं नापेतं वापि किञ्चिदनुत्पति ।
 पश्य विरागौदार्यं शान्तरसास्वादशीतलस्वान्तम् ॥ ७२ ॥
 कबलयतु कालदहनो विश्वं सभार्णवी विलापयतु ।
 उद्धृष्यतु मरुद्गण उद्दिशमो नेङ्गते किञ्चित् ॥ ७३ ॥
 विध्यउडेऽपि व्यतियति शान्तरसास्वादसाहितोद्भेगः ।
 अम्भोनिधिगम्भीरो धीरमुदास्ते मुदा परं धन्यः ॥ ७४ ॥
 उद्वेजयत्वसाधुः साधुस्साधुं प्रपूजयतु ।
 जेजयतु कोऽपि यपलः सर्वसमश्शमपरो जयति ॥ ७५ ॥
 विम्पतु यन्तनपङ्कुरङ्गं वास्या विलुम्पतु वा ।
 नाशंसति कल्याणं नाकल्याणं तथा शान्तः ॥ ७६ ॥
 उपतिष्ठन्तां विषया घनाघना वाथ सम्प्रतिष्ठन्ताम् ।
 उपशान्तस्य किमेतैरन्तरमथवान्तरिक्षस्य ॥ ७७ ॥
 तस्य किमीशतया वा अलमत्वेनाथ वा मडेन्द्रतया ।
 दैन्यनिदानं तृषणा दहनज्वालेव यद्वि पुनश्शान्ता ॥ ७८ ॥
 उपदाभिरात्मलोकेरुपतिष्ठन्तां तमवसरप्रेक्षाः ।
 अलमाधाः किममीभिः शान्तिपरैश्चर्यमीयुषो विदुषः ॥ ७९ ॥
 अलमेति न अलु मनुते श्वसूकरादीति विमनुते नापि ।
 सममनुपश्यन्नास्ते तुष्टः स्वेनैव केवलं शान्तः ॥ ८० ॥

સબ્રહ્મકાસ્સુરા ગિરિશિખરગતસ્યેવ ભૂચરાઃ કૃમયઃ ।
 કેડમી ભૂપાપશદાઃ શાન્તિપદે શાશ્વતેડભિષિક્તસ્ય ॥ ૮૧ ॥
 કિં બ્રહ્મા કિં મશકો મર્ત્યવ્યે મહતિ કાલપરિવર્તે ।
 કિં મેરુઃ કિમણુર્વા મ્હક્ત્યવ્યે સતિ મહાર્ણવાવર્તે ॥ ૮૨ ॥
 અમૃતં વાસ્તુ તૃણં વા યદ્યશિતેનૈવ તેન તૃપ્યેયુઃ ।
 દેવાઃ કિં કૃમયઃ કિં જ્વલદશનાયામયે તુલ્યે ॥ ૮૩ ॥
 યોગાય ન ચેત્તનુચિયમસુલભ એવામનોહતેભોગઃ ।
 દોહાય ન વાહાય ન કિમસૌ વન્ધ્યેવ પુષ્યતે કરભા ॥ ૮૪ ॥
 ભ્રૂભડ્ગકેલિકલિતે વક્ત્રાવર્તે ભ્રમન્તિ વનિતાનામ્ ।
 બહુતટમવિવેકહતાઃ કુલાચલા ઇવ તુ નિચલા ધીરાઃ ॥ ૮૫ ॥
 ત્વજ્ઞાંસમસ્થિકેશા બીભત્સ્યન્તે વિભક્તદૃષ્ટાનિ ।
 સમવાયિષુ તેષુ કુતો વનિતા વનિતેતિ દુર્ધિયો મોહઃ ॥ ૮૬ ॥
 સ્થાનં કિમસ્ય બીજં કિં કિમુપષ્ટમ્ભકં કિમન્તર્વા ।
 ઇત્યવિમૃશ્ય બહિર્લક્ષ્ કાન્તા કાન્તેતિ મુહ્યતિ મુઘૈવ ॥ ૮૭ ॥
 અન્વક્ષં યદનુક્ષણમક્ષાલિતમાસ્રવન્મલૈર્વિસ્રમ્ ।
 તસ્મિન્જુગુપ્સિતવ્યે મલભાર્ણવે માનિનીતિ કિં ત્વેતત્ ॥ ૮૮ ॥
 હરિચન્દનમિતિ સુરભિલમાલેતિ મનોહ્રવાટીતિ ।
 વનિતાતનુકેશાસ્યે દુર્ગન્ધં પિદધદેવ મુહ્યતિ કિમ્ ॥ ૮૯ ॥
 વદનં યદમૃતકર ઇતિ નયનં યચ્ચાપિ નીલનલિનમિતિ ।
 કનકલતેતિ યદ્ગંગં તદેવ નિધને તનોઃ કથં પશ્ય ॥ ૯૦ ॥
 અમૃતાયવયશરીરા બાલા ચાન્દ્રી કલેવ નિર્ગલિતા ।
 આચ્યાયત્યપાડ્ગૈરિતિ મુહ્યતિ પશ્ય કસ્ય કો યોગઃ ॥ ૯૧ ॥
 આલમ્બિતમાલિડ્ગિતમાદ્યાતચ્ચાનુચુમ્બિતચ્ચાપિ ।
 ઉપભુક્તમ્હગનાડ્ગં કિમલ મોહશ્રમાદન્યત્ ॥ ૯૨ ॥
 કણ્ડૂતિનોદનં વા કામાનલવેગસંશમો વાપિ ।
 ઉભયોરુભયં તુલ્યં કિમયં સ્વયમેવ કિંકુરઃ સ્ત્રીણામ્ ॥ ૯૩ ॥
 મેદોવુદમક્ષ્યુત્પલમસ્થિવિવારં મૃદુસ્મિતં જ્યોત્સ્ના ।

लालामधरामृतमिति कविभिर्मंडयद्भिराडतो लोकः ॥ ८४ ॥
 यदपाङ्गलेशसङ्गादङ्गमुपाङ्गं जुगुप्सनीयमपि ।
 मङ्गलमिवाङ्गनानां तमनङ्गं भ्रूमले जगन्मोडम् ॥ ८५ ॥
 कालव्याविदंष्ट्रा क्षुरधारा क्षुरराजमैत्री य ।
 ओकत्रैकत्र वधूरियमथवैकातिरिच्यते सकलात् ॥ ८६ ॥
 कुटिलास्सर्वे भावाः कुन्तलजाले कुतः कवेर्निष्ठा ॥
 कर्कशमन्तःकराणां तर्क्य युवतेरुत स्तनग्रन्थी ॥ ८७ ॥
 वदितुन्न प्रभवामो वनिता यास्सन्तु तास्सन्तु ।
 भूर्वाभिर्मायाभिः मुमुक्षतामस्त्वलन्ताभिः ॥ ८८ ॥
 संसृतिनिरयसरण्यां मोडान्तर्दाडसन्धमधमन्या ।
 मुक्तिद्वारार्गलया गलनिगले नालमङ्गनया ॥ ८९ ॥
 साडससङ्केतभुवा यपलयापल्ययादृशिषिकया ।
 मलमणिमञ्जूषिकया चिरमलमुद्गदपाश्याङ्गनया ॥ ९० ॥
 रागोद्रेयितपूयडिलेन्ने नाडीग्राणे कृमिक्षीणे ।
 पुत्रः पुत्रं धतीमे लोका भम्भ्रमति सम्भ्रमेण कियत् ॥ ९०१ ॥
 उपरुन्धन कुशलं स्वं पुत्रं मित्रं कलत्रमिति ।
 पश्यति किं पाथेयं परलोकप्रस्थितो यदा भवति ॥ ९०२ ॥
 अब्यस्यामो विधां विषयानुपभुञ्जमडेऽथ शाम्यामः ।
 कुर्मो यथाभिलषितं क्रूरो मृत्युस्तु न क्षाणं कुरुते ॥ ९०३ ॥
 वृद्धौ मातापितरौ साध्वी भार्या सुतश्शिशुरकार्यैः ।
 अपि भार्या धृत्यन्धस्स्वयं पतन्तन्निपातयत्यन्धम् ॥ ९०४ ॥
 लालो बहुलायासो लब्धस्याधिव्ययेऽथवा नाशे ।
 किन्न धनाशा दुःखं भोगापगतं य यत्तदनुतपति ॥ ९०५ ॥
 सत्यं लभ्ये लब्धे किमपि सुखं तत्र भुङ्क्तनष्टेऽपि ।
 यद्दुःखं तदरुन्तुदमामृत्योर्दंडति कोटराग्निरिव ॥ ९०६ ॥
 नार्जनरक्षायासो न व्ययनाशादिशङ्कयातडुः ।
 नित्यसुषुप्तैकनिधानं धनमाकिञ्चन्यमन्यदेव सताम् ॥ ९०७ ॥

ङाढाङलवाङिन्या ङलवदुङन्यां स शमयितुं घटते ।
 ङिम्माङैरशनायां सुभाय मूढो धनाय यतते यः ॥ १०८ ॥
 दारा ङृदयविदाराः सुतास्सताङ्घ्रैवमसुतराघिकराः ।
 धनमपि सन्ततनिधनं पारिव्राज्यं सुषैकसाम्राज्यम् ॥ १०९ ॥
 धनवानस्मीति मद्दः ङियतापि धनेन ङृच्छ्रलब्धेन ।
 तदपाये मृतिमूर्च्छां तदनिश्चैव त्वनिश्चतोऽप्यमृतम् ॥ ११० ॥
 विषयपरिग्रहमूला वर्षावधिकापगा ङवोऽलूलाः ।
 प्रवङन्त्यापन्नधौ यास्वाशापाशिता विपद्यन्ते ॥ १११ ॥
 आमङ्गो जिङ्गासितमुदुङ्गाङ्यो ग्राङितं मिथोऽवधृतम् ।
 सर्वाशसंशान्तिर्नै विनिवर्तते भवावर्तः ॥ ११२ ॥
 ङिं यागैः ङिमु योगैः ङिं वा भूमिप्रदक्षिणङ्कमणैः ।
 ङृदि यदि ङृढा शान्तिर्यदि वाशा ङिन्नु तैरेव ॥ ११३ ॥
 धर्माय ङुशलमस्तु स्मर्तुमनर्थात्मनो विभेभ्यर्थांन् ।
 धिङ्कामानसुषमयान् अधुना विश्रमितुमस्मि शान्तिपदे ॥ ११४ ॥
 ये ङेऽप्यान्तरङ्गाङ्याः सुषुङ्गेतोऽनुसृताः ङियायोगाः ।
 ताननुङ्गानाम्यधुना विश्रान्तो नियतमेव शान्तिपदे ॥ ११५ ॥
 आ ङृङ्गिङ्गाङा य ङृमेरङ्कमिङ्का ङालिङ्केऽपि सुषुङ्गुङ्गे ।
 अङ्गो पश्यत मोङ्गं क्षणं प्रसीदति जङ्गो विषीदति य ॥ ११६ ॥
 भङ्गमभङ्गं वा नः ङर्म विनिर्मातुं ङामतो जङ्गम् ।
 अङ्गान्तं शान्तिपदे विश्रान्तं स्याद्यदि स्वान्तम् ॥ ११७ ॥
 दिङ्ग्यनदी ङुनदी वेत्यार्यावर्तोऽथ ङीङ्कटो वेति ।
 तावद्विङ्कल्पमोङ्गो यावन्नेत पावनीं शान्तिम् ॥ ११८ ॥
 पुङ्गयमिदं तीर्थमद्दः पुङ्गयतमश्चेति यश्चरतु यश्चाः ।
 प्रायो देशातिथयः शान्तस्यात्तैव तीर्थममृतमयम् ॥ ११९ ॥
 ङिं पुष्करं प्रयागः ङिं वा गङ्गाङ्घ्रिसङ्गामो वापि ।
 अङ्गिरनु विमृशत्यङ्गो नात्मानं तीर्थमभिलतापङ्करम् ॥ १२० ॥
 ङर्तव्यमङ्कर्तव्यं प्रतिङ्कर्तव्यमिति विभ्रमविङ्कल्पैः ।
 अलमलमायासङ्कलैरन्तर्विश्रान्तिमेमि शान्तिपदे ॥ १२१ ॥

साधितमनया तन्वा भवमरुपथयारविभ्रमस्थानम् ।
अलमलममुया भूयः कृतघ्नतेयं तु भर्षणीया नः ॥ १२२ ॥
आश्वासितमभिलेन्द्रियमानन्दितमन्तरङ्गमतरङ्गम् ।
बह्वन्ना जुवकला किं भ्रूमः शमरसामृतास्वादम् ॥ १२३ ॥
उपशान्तास्सन्तापाः शारीरा मानसाश्च ये यान्ये ।
कैरपि सुकृतैरधुना शान्तिसुभाब्धौ विडरति स्वान्तम् ॥
(विडरति लृष्टयं शमामृताम्बुनिधौ) ॥ १२४ ॥
येषां पक्षविपक्षौ न स्तो नापि प्रियाप्रिये मडताम् ।
नापि य उर्षविषाद्यौ ते शान्तास्तात्रमस्यामः ॥ १२५ ॥
उडासडमुपरिप्लवमुपचितसन्देहमुन्मिषन्मोडम् ।
अ्युतपूर्वपरकमकं ज्ञानं येषामिमेषि तुं गुरवः ॥ १२६ ॥
अव्याडतं व्यवहितेयतिस्सूक्ष्मेऽपि स्फुटोत्तरस्फुरणम् ।
अकामिकसकलविषयं ज्ञानं मडतां निरञ्जनं जयति ॥ १२७ ॥
एति शास्त्रसुधाम्बुधिं मथित्वा प्रतिलब्धं प्रशमामृतं निषीय ।
अवधूतभवामयाधिवाधा विबुधा निर्गुणुताजराभराश्च ॥ १२८ ॥
वासुदेवेन्द्र योगीन्द्रयरणाम्बुजरेणुना ।
कृष्णानन्देन यमिना प्रणीतं प्रशमामृतम् ।
एति कृष्णानन्दकृतिषु प्रशमामृतं सम्पूर्णम् ॥

Notes:

Ambrosia of tranquility longest of the nine works by Krishnananda describing the blissful nature of a stage when the mind is completely checked from its frivolous tendencies, though not annihilated and made receptive of the blissful nature of the Atman, the dearest and the supreme object of love of all the living creatures. (beings). It consists of 128 verses.

Proofread by Rajesh Thyagarajan

Prashamamritam

pdf was typeset on November 6, 2025

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

